

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

134

MAAS EN PEEL

WINTER 2023

Omslag: Tijdens de A.L.V van Succulenta in 1986 werden liefst drie nieuwe bestuursleden benoemd. Als voorzitter werd gekozen H. Masman, als vicevoorzitter Michel de Bekker en als bestuurslid Wim Alsemgeest. Medio 1988 moest H. Masman aftreden wegens ziekte. Hij werd opgevolgd door J. Defesche, die om persoonlijke redenen in Februari 1990 aftrad. Als nieuwe voorzitter werd in Oktober 1990 F. van Tricht gekozen en trad Michel trad op dat moment af als bestuurslid.

Hij had ongeveer de helft van zijn bestuurslidmaatschap gefundeerd als (waarnemend) voorzitter. Door dit gedrag voorkwam hij ongetwijfeld een ernstige crisis binnen onze vereniging!

Michel de Bekker overleed volledig onverwacht op 26 oktober 1993.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 134 Winter 2023 33^e jaargang

Kwartaalblad ven SUCCULENTA

Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2 PMZW

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

BESTUUR EN REDACTIE

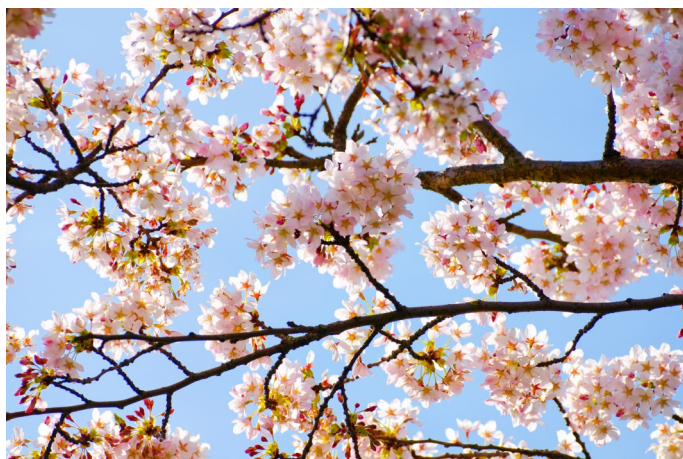
WENSEN ALLE LEDEN

FIJNE FEESTDAGEN

EN EEN

GEZOND EN VOORSPOEDIG

2024

Activiteiten (onder voorbehoud)

19 dec. 2023 Plantenquiz met Williejan Rooijackers.

30 jan. 2024 Paul Teunis met zijn laatste lezing over zijn reis naar Bolivia.

27 febr. 2024 Jaarvergadering, verloting en een korte lezing: Wat maakt een Lithops zo ultrasucculent?

19 mrt. 2024 Eigenlijk zou deze bijeenkomst op 26 mrt. plaatsvinden maar dat kan helaas niet.

De eerste drie genoemde bijeenkomsten vinden plaats in Café De Hazewind, Herungerweg 200, Venlo. Zaal is open vanaf 19.30 uur.

Van de redactie

Jack Schraets

Zoals U al vaak hebt kunnen zien is de omslag van ons Afdelingsnieuws al lange tijd voorzien van een afbeelding van een vaak Nederlandse liefhebber van succulenten, die meestal enige bekendheid geniet.

Aangezien op deze wijze al ca. 40 vroegere liefhebbers de voorzijde van het blad verfraaid hebben, wordt het een hele opgave om nog afbeeldingen te vinden van liefhebbers, waarover het een en ander te vertellen valt.

Zo kwam ik op het idee dat er in onze Afd. vast ook wel geschikte mensen waren geweest voor een afbeelding. Natuurlijk kwam ik toen uit bij Joep Vostermans (langjarig voorzitter van de Afd.) en Sjraar (Gerard) Linssen (medeoprichter van onze Afd. en een aantal jaren beheerder van het Clichéfonds van Succulenta).

Van beiden kon ik echter geen geschikte afbeelding vinden. Ik vraag me af of er niet iemand binnen onze Afd. is, die beschikt over een (of meer) foto's van deze twee vroegere leden. Beiden stierven in het jaar 2000.

Als een Uwer beschikt over een afbeelding van een van deze oud-leden, zou ik U dankbaar zijn als U me daarvan op de hoogte wilt stellen.

In dit nummer zult U geen 'Geef de pen door' vinden. Kennelijk was er geen vrijwilliger!

Borderproblemen bij de Jochumhof

Jac Huijs

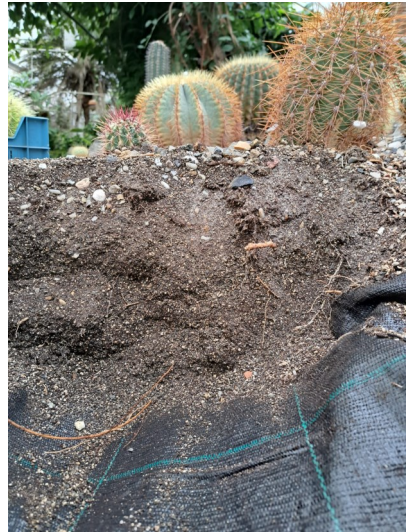
Het is nu alweer 5 jaar geleden dat ik me heb aangemeld als vrijwilliger voor de cactuskas van de Jochumhof. Onze nestor Nol werkte destijds alweer bijna 25 jaar voor deze club en heeft de cactuskas vormgegeven zoals deze er nu bij ligt. Een prestatie van jewelste.

Ook Martien Janssen was daar toen al vrijwilliger in de kas, en ook Wiel Flos werkte destijds in de cactuskas.

Het probleem

Rond 2020 is het substraat in de (hoge) border vervangen door kant en klare cactusaarde.

Toen viel ons al op dat vooral de kleinere planten slechte wortels hadden. Later was steeds beter te zien dat ze er bepaald niet florissant bij stonden en er was sprake van oversterfte.

Verder hebben we geconstateerd dat het water geven in het groeiseizoen erg moeilijk verliep: we kregen het substraat eigenlijk niet vochtig genoeg, ondanks dat we dit bij zo'n giet- of broes beurt beetje bij beetje toedienden.

Het omgekeerde gebeurde in de winterse rustperiode: het substraat werd van onder uit steeds natter.

Het gevolg was wat we al eerder hebben geconstateerd: veel planten gingen "van de wortels af" en stierven uiteindelijk. Ook nu nog verkeren tal van planten in een slechte conditie.

De vraag was: wat is er toch aan de hand waardoor de planten het zo slecht doen?

Als eerste kwam naar voren dat de - op zich prima - cactusaarde veel turf bevat. Dat geeft niet, als de planten in potten worden gekweekt en regelmatig van water worden voorzien in de groeiperiode. Maar als dit substraat helemaal uitdroogt neemt het slechts zeer moeilijk water op. Daarnaast bestaat de 20 à 30 cm diepe bodem onder het substraat uit worteldoek. Daaronder is de border opgevuld met puin en zand.

Het in de groeiperiode toegediende water sijpelde door het droge substraat en doorlatende worteldoek weg naar de ondergrond waardoor de bovenste laag

van het substraat niet voldoende vochtig werd, maar de ondergrond verzadigd raakte. Het vocht in de ondergrond trok 's-winters naar boven.

Het gevolg: de planten ontberen in de groeiperiode voldoende water voor de groei, en 's-winters staan ze te nat.

De oplossing

Er moesten 3 problemen worden opgelost. De eerste 2 betreffen de border en het substraat, het derde het aanvullen van planten, maar daarover later meer.

1. De oplossing die werd bedacht voor de border ging uit van het niet doorlatend maken van de borderbodem, liefst op een duurzame manier.

Martien en ik hebben daartoe bedacht de bodem van de border van beton te maken en vanuit het gangpad in 3 - in hoogte - verschillende delen op te bouwen, begrensd door natuurlijk aangelegde muurtjes. Ook de - nu minder diepe - bodems worden voorzien van opstaande randen zodat compartimenten ontstaan met elk een waterafvoer.

2. Het substraat wordt vervangen door het bestaande substraat één op één te mengen met verse potgrond en bims Kies. Bims is een granulaat van lavakorrels uit de Eiffel en heeft enkele eigenschappen die toegesneden zijn op de behoefte van cactussen: het zorgt ervoor dat het substraat poreus blijft en niet te vast wordt. Een andere eigenschap van bims Kies is dat het heel goed vochtregulerend werkt. Onder het substraat komt nog een 3 cm dikke laag bims.

3. Er zijn behoorlijk wat planten weggeval- len, en veel overgebleven exemplaren zijn in slechte staat.

Ook de namen van de planten die we (nog wel) hebben zijn niet allemaal bekend of verkeerd genoemd. Dat laatste is heel belangrijk nu Botanische tuin Jochumhof zich mag verheugen in een toekomstig lidmaatschap van de Nederlandse Vereniging Van Botanische Tuinen. Deze vereniging heeft dit voorjaar in de Jochumhof vergaderd en werd er natuurlijk even rondgeleid. In de kas aangekomen werden zij laaiend enthousiast over onze cactus- en succulentenverzameling, ondanks de mijns inziens niet al te beste toestand van onze planten in de border. Er werd zelfs gerept over het toekennen van een speciale status voor onze cactus- en succulentenverzameling. Misschien een beetje overtrokken, maar toch....

De vraag

Wij zijn op zoek naar aanvulling van de verloren planten, liefst correct op naam, liefst van zoveel mogelijk geslachten en soorten.

Er zijn vele planten (ook in de midden-border en de Afrikahoek) waarvan we de naam niet weten. Deze zouden we ook graag voorzien van een naambordje. Alles, maar ook uzelf en uw expertise is welkom in de Jochumhof. Wij zijn iedere dinsdag- en vrijdagmorgen aanwezig in de Jochumhof. Alvast heel hartelijk bedankt voor iedere bijdrage!

De tijd vliegt 2

John Jagerszky

We schrijven inmiddels 12 november en zoals ik vorige keer al vertelde: “De dagen korten”. Toen was het nog om 6.00u in de ochtend licht aan het worden.

Inmiddels zitten we al om 8.00u. Wel meegeteld dat de klok een uur naar achter is gezet, maar toch worden de dagen kort want de avond valt al om ongeveer 17.00u in. De werkzaamheden voor onze cactussen zijn voorlopig ge-

Foto 1

daan. De kas is geïsoleerd, de kachel heeft al een aantal nachten gedraaid en

Foto 2

houdt tot op heden met een buitentemperatuur net boven nul, de kas op zo'n 8 graden. Ik heb een weerstation met een buitentemperatuurmeting die in de kas hangt. Daar zit ook een temperatuuralarm op zodat bij een daling onder de twee graden een waarschuwing geeft dat er iets niet in orde is. De

kachel kan dan kapot zijn

of moet hoger gezet worden. Normaal staat hij ingesteld op de 1000-wattstand

met de thermostaatknop op drie. Hij heeft echter ook een 1800- en een 2800-wattstand voor als het heel koud wordt.

Ik heb mijn planten gecontroleerd op wolluis. Vooral binnen in de serre heb ik best wel veel gevonden en natuurlijk..... Die controles zet ik de hele winter voort. Iedere twee drie weken loop ik al mijn planten na en bij aanwezigheid van wolluis e.d. bind ik de strijd aan met de wattentip en 96% alcohol. In het voorjaar hoop ik met Sjaak Verbeek en een aantal andere clubleden biologisch op jacht te gaan. Twee weken geleden had ik nog een plant in de serre in bloei: *Epi-*

Foto 3

Foto 4

phyllum anguliger. (foto1,2) en in de kas *Faucaria tigrina*, (foto 3) de echte. Waarom deze toevoeging? Wel ik zie honderden *Faucaria*'s onder deze naam die er zelfs in de verste verte niet op lijken. Maar dat is misschien iets om eens uitgebreider op in te gaan en dat valt buiten deze rubriek. De Goed Heiligman is al wel in Nederland maar zijn "avondje" moet nog komen. Aangezien bij ons de kinderen uitgevlogen zijn, hebben we 2 december een avondje voor de kleinkinderen. Wel heeft Kerstmis (foto 4) al zijn intrede gedaan. Dat is bij ons niet vreemd, want als ik mijn kerstdorp bouw, begin ik normaal al op 1 oktober

Foto 5

Foto 6

(foto 5). Op 1 november moet dat dan af zijn. Omdat het een groot karwei is, bouwen kost een maand, wil ik het ook lang hebben staan, een maand of twee, twee-en-eenhalf. Dus ik ben al laat dit jaar en dat zonder kerstdorp want door omstandigheden gaat dat dit jaar niet door.

Alleen een heel kleintje (foto 6) onder de boom zal deze week klaar zijn. En daar laat ik het bij.

Hoewel het grootste deel van deze periode rustig is verlopen heb ik ook een vervelende zaak meegemaakt. Mijn grote Cyphostemma juttae is gesneuveld aan een of andere in-

fectieziekte. Ik heb 4 keer geprobeerd de plant te redden door het onderste deel ervan af te snijden. Dat is echter niet gelukt en daar heb ik wel wat hartzeer van. Het was al een oude knol met een diameter van ruim 20 cm en een hoogte van zo'n 60 cm.

Na bijna een jaar voorzitterschap wil ik ook nog even terugblikken. Er zijn fouten gemaakt die dit jaar hopelijk hersteld worden. Ik doel daarbij bijvoorbeeld op de pr van de open kasdag en de planning van het reisje. Ik hoop op een vereniging met meer activiteit, wat ook langzaam in gang is gezet zoals de euphorbia-avond, de ruilbeurs etc. Ik wil weer proberen een beurs te organiseren of zelfs een groter plantenfestijn. Zie hiervoor ook het artikel over de Jochumhof.

(Het zou kunnen dat het dit boekje nog niet geplaatst wordt i.v.m. plaatsgebrek of een teveel aan artikelen, maar dan komt het zeker in het eerste boekje van 2024)

Tot slot nog het volgende:

Wat is er fout aan deze foto, een scène uit mijn kerstdorp van het afgelopen jaar, de geboorte van Christus? Het antwoord kun je naar mij sturen met uitleg. Er is een prijsje aan verbonden. Bij meerdere goede oplossingen volgt een verloting. (foto 7)

Foto 7

Ledenbijeenkomst 24 oktober 2023.

Williejan Rooijackers

Biologische bestrijding, verloting, “plantenruilen” en bestuurlijk.

Om met het laatste maar te beginnen; John opent de avond en geeft aan dat Rik afwezig is omdat hij onlangs vader is geworden. De mannen van Eck zijn druk met de studie. Dus John is voor vanavond het hele bestuur. Dat is onwenselijk, binnenkort bestaat het bestuur slechts uit Rik en John. Een harde eis is dat daar op 1 januari verandering in moet zijn.

Er is ook goed nieuws, Jac. Huijs is bereid om in het bestuur te komen en daarmee is er nog slechts een bestuurslid nodig. Optioneel is ook mogelijk dat leden zich opgeven voor een “werkgroepje”, iemand die de excursie regelt of iemand die promotie wil gaan doen of het organiseren van een open kas. Dat soort dingen dus zonder de bestuursaangelegenheden.

Enfin: 1 januari deadline.

Overigens is het elders niet anders, de landelijke vereniging heeft een brief gestuurd naar de afdelingen en ook die zijn op zoek naar bestuursleden.

Dan de plantendingen. Sjaak Verbeek vertelt over zijn ervaringen met biologische bestrijding. Het is interessant en waarschijnlijk ligt daar ook wel de toekomst. Helaas kon ik het allemaal niet onthouden, alle aaltjes, kevertjes, mijten en ook nog de plantversterkers. Goed nieuws is dat er nog een overzichtje komt, wat waarvoor te gebruiken is en wanneer.

Sjaak bestelt meestal via de site van biogroei. Door de kleine hoeveelheden is het relatief duur. We zouden eventueel ook in het begin van het jaar een inventarisatie kunnen doen en gezamenlijk bestellen. Dat scheelt aanmerkelijk. De verloting, simpel: altijd leuk. Of je nu iets wint of niet. Iets winnen is altijd leuk, sommigen winnen veel en vinden het dan minder leuk, een ander geniet weer van het alweer op en neer lopen van de winnaar.

Het plantenruilen is zonder meer succesvol of je nu ruilt, weggeeft of krijgt. Blijde gezichten, de een omdat hij overtollige planten kwijt is en de ander omdat er een aanwinst gescoord is. Buiten dat zie je nog iets anders, er wordt over planten gepraat. Het actief bezig zijn met planten, dat is de essentie van onze hobby. Voor herhaling vatbaar, niet avondvullend maar in combinatie met een ander item, zoals nu.

De overgebleven planten zijn naar de Jochumhof gegaan, ook een goed doel. Zelf had ik twee dozen met planten bij. Die zijn deels naar leden gegaan en

deels naar Jochumhof. Op de foto mijn aanwinsten. Snel dit stukje afronden en dan gaan verpotten.

Nog enkele kleinigheidjes;

-Weet je veel plantennamen, kom dan een keer helpen met determineren in de Jochumhof. --Data voor de bijeenkomsten van 2024 volgen binnenkort.

-Buitenbijeenkomsten 2024, John doet een oproep. Sjaak Verbeek en Harrie Knapen melden zich aan. Eventueel kan het ook nog bij John zelf.

-Als laatste, gedurende de bijeenkomst deed John een oproep. Wie wil er een verslagje schrijven, kort, over de bijeenkomst voor in het afdelingsnieuws. De laatste keer heeft Alfons Bieshaar dat gedaan. Toen bleef het stil, akelig stil, het leek wel een oproep voor een bestuursfunctie.

Het was een leuke en geslaagde avond, heb ervan genoten.

Groet Williejan

Overleden succulentenliefhebbers:

9 sept. 2023   **Leo van der Hoeven.** Veldonderzoeker vooral van Zuidamerikaanse soorten, hield veel lezingen, ook in onze afd.

14 sept. 2023   **Cok Grootsholten.** Had tientallen jaren een Groot aantal succulenten in Honselersdijk. Onze afdeling ging er vaak heen tijdens onze excursie. Hij bereikte de leeftijd van 79 jaar.

27 nov. 2023   **Gonnie van den Boogaard.**
Ca. 50 jaar lid van onze afd. en Succulenta. Vroeger een trouw lid tijdens onze bijeenkomsten en excursies. Zij werd 91 jaar oud. In een volgend nummer zal een In Memoriam verschijnen.

Zo maar een plantje: *Adenium obesum*

John Jagerszky

In het vorig nummer schreef ik al een klein stukje over deze plant naar aanleiding van een winnend lotje bij de afdeling Den Bosch - Gorinchem. Ik heb summier wat over deze plant verteld, maar ik vind echter dat *Adenium obesum* wel wat meer aandacht verdient.

Hij is vrij gemakkelijk te kweken en te verzorgen. Je kunt hem gewoon in een pot houden, maar ook als bonsaiplant. Ook kan hij in de volle grond gehouden worden mits je rekening houdt met de temperatuur. En ja, zijn schoonheid ontluikt als de prachtige bloemen verschijnen. (foto1)

Adenium obesum is een echte xerofyt, een plant dus die een langere periode van droogte kan doorstaan doordat ze in haar caudex water en voedingsstoffen kan opslaan. Het is dus ook duidelijk een succulent

en omdat ze een caudex bezit, een gezwollen knol die deels uit stam en deels uit wortel bestaat, behoort ze binnen de succulenten tot de caudiciforme planten. De bladeren doen aan die opslag niet mee. Die vallen in de droge tijd dan ook af.

De tot nu toe genoemde plantgroepen: xerofyten, succulenten en caudiciforme planten, zeggen helemaal niets over hun onderlinge verwantschappen. Het is net als de indeling in stam – en bladsucculenten een indeling die het voor ons gemakkelijk maakt om onze verzamelingen af te bakenen en het zegt verder hooguit iets over een gelijke mate van verzorging.

Ze is al lang bekend. De oudste beschrijving die ik heb gevonden is van Peter Forsskal, Johann Jacob Roemer en Josef August Schultes en gepubliceerd in *Systema Vegetabilium* in 1819. Een aantal jaren later, in 1844, is ze nogmaals gepubliceerd onder de naam *A. honghel* en in 1846 in *Edwards's Botanica Re-*

Adenium obesum Foro 1

gister verschenen met een tekening van S.A. Drake (foto2). Er schijnen echter nog oudere beschrijvingen te zijn uit de 18^e eeuw.

Adenium is genoemd naar de stad Aden in het zuidelijk deel van het Arabische schiereiland in de republiek Jemen. Obesum betekent dik, vet of gezwollen. Adenium is de geslachtsnaam en obesum geeft de soort aan. Het geslacht hoort bij de familie van de Apocynaceae, de maagdenpalm-achtigen en betekent letterlijk vertaald hondsgif-gewassen. Dat is een goed gekozen naam want veel planten uit deze familie zijn giftig (bevatten cardiale steroïden die inwerken op het hart en acuut hartfalen kunnen veroorzaken of stoffen die inwerken op het centrale zenuwstelsel door toevallen en/of verlamingsverschijnselen) maar worden ook

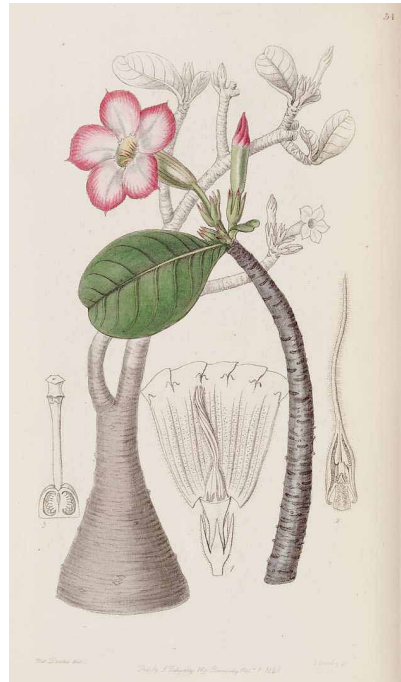

Foto 2

gebruikt als basis voor bepaalde medicijnen. De roze maagdenpalm (*Cantharanthus roseus*) uit Madagaskar bijvoorbeeld bevat twee bekende stoffen als vinblastine en vincristine die gebruikt worden voor medicijnen bij kinderen tegen leukemie en bij de ziekte van Hodgkin (een vorm van lymfeklierkanker). Nog een derde stof uit dezelfde plant is ajmalicine dat werkt tegen een te hoge bloeddruk.

Maar *A. obesum* is ook door de autochtone bevolking gebruikt voor verschillende doeleinden. De takken en wortels bevatten verschillende gifstoffen. Ze worden fijngestampt en in het water gegooit. De vissen komen verlamd bovendien en worden dan uit het water gehaald. Bij de jacht, maar ook in oorlogen is het sap gebruikt om pijlgif te maken. Uitwendig wordt het gebruikt om zweren te genezen en tegen wratten. In Zuidwest - Afrika gebruiken de Ovambas extracten van *A. obesum* als purgeermiddel, tegen slangenbeten en schorpioensteken. Nog een bestanddeel van het sap is digitalinum-verum dat net als bij onze Digitalis zorgt voor het tot rust brengen van de hartspier.

De familie van de Apocynaceae bevat ongeveer 180 verschillende geslachten maar de meeste zijn niet succulent. Voor ons, succulentenliefhebbers, is naast het geslacht *Adenium* vooral het geslacht *Pachypodium* van belang. *Pachypodium* betekent 'met een dikke voet' en je raadt het al, ook dit is een caudiciforme plant. Dan bezit het geslacht *Plumeria* (genoemd naar Charles Plumier, Frankrijk, 1646 - 1704) (foto3) nog succulente eigenschappen, maar je ziet ze niet zoveel in onze kassen.

Adenium en *Pachypodium* zijn nauw verwant. Dit kun je o.a. goed zien aan de bloemen. Deze zijn 5-

Plumeria (frangipani) Foto 3

Adenium-bloem Foto 4

tallig, hebben dus 5 kroonbladeren die een radvormige kroon vormen (foto4). In gesloten toestand zie je dan ook dat de bloembladen opgedraaid zijn. Natuurlijk zijn er ook duidelijke verschillen tussen de twee geslachten. *Adenium* is kaal en *Pachypodium* heeft doorns (foto5). Het zaad van *Adenium* heeft aan beide zijden een pluizig plukje haar en bij *Pachypodium* is dat slecht aan een zijde.

De familie van de Apocynaceae behoort tot de orde der Contortae (de gedraaidbloemigen) waartoe ook de ons bekende familie der Asclepiada-

ceae behoort. Ook bij deze laatste familie zien we in de bloembouw en het zaad een duidelijke mate van verwantschap. Het zaad heeft bijvoorbeeld net als bij *Adenium* en *Pachypodium* pluizige plukjes haar. Binnen deze orde vinden we ook de bekende als *Nerium* (oleander) en *Vinca* met zijn blauwpaarse 5-slippige bloemen.

A. obesum komt voor in een zeer groot verspreidingsgebied dat begint in Zuidwest-Afrika en via de oostkust doorloopt naar het noorden, via Kenia naar het Arabische schiereiland. Nu raken we meteen aan een probleem. Bepaalde biologen gaan uit van een aantal verschillende soorten.

Anderen daarentegen vinden dat er maar een soort is met een aantal variëteiten. Dat is niet zo vreemd als je weet dat de soorten slecht zeer weinig van elkaar verschillen en dat de verschillen soms op een vindplaats voorkomen, zelf soms op een plant. Of we dus te maken hebben met een soort of met 11 soorten, dan wel met subspecies of variëteiten, laat ik in het midden. Misschien dat onderzoek in de toekomst het juiste antwoord kan geven.

In ieder geval is het uiterlijk van de plant erg variabel. Het uiterlijk kan een lage stronkvorm zijn met struikvormige vertakkingen, maar ook een 3 à 4 meter hoge knoestige stam die onregelmatig vertakt is. De voet kan tot een meter doorsnee zijn en de caudex komt zowel grotendeels ondergronds voor als bijna geheel bovengronds. De bladeren zijn van boven glanzend donkergroen, leerachtig en van onderen dof lichtgroen. Ze verschijnen in de nieuwgroei aan de takken en vallen in de droge periode af. Ze zijn langgerekt eivormig tot een lengte van zo'n 12 cm en een breedte tot 5 à 8 cm. De plant is een rijke bloeier, een bijzonder mooie bloeier die in het voorjaar zijn bloemenpracht al laat zien. Maar als je hem het hele jaar warm houdt kun je hem het hele jaar door laten groeien en bloeien. De kleur van de bloemen is roze tot roodachtig met soms een tintje wit. Tegenwoordig zie je echter een heel scala aan verschillende

Foto 5

bloemkleuren in allerlei cultivars. Dan kom je ook volledig witte, gele en zeer donkerrode kleuren tegen die naar zwart neigen. Maar ook dubbelbloemen en bloemen die lijken op een roos etc. De plant kan wel met 5 tot 10 bloemen uit een punt bloeien en het is dan ook niet vreemd dat je allerlei namen tegen-

Foto 6

komt als desert rose, impallalelie, mock-azalia, kudulelie, Sabie Stars en in het Nederlands woestijnroos. De bloemen zijn vrij groot, met een lengte van zo'n 4 tot 5 cm en een breedte tot wel 6 cm mag je dat wel stellen. Voor zaad moet je uit mijn ervaring wel twee planten hebben. Kruisbestuiving is dus de enige manier. Het zaad wordt gevormd in een paar grote vruchtpeulen (foto6), zo'n 8 à 9 cm lang, die ik omwonden heb met een ijzerdraadje om ervoor te zorgen dat als de vrucht openspringt, ik niet achter mijn zaden aan moet rennen om ze te pakken. Zaaïen is de beste manier van vermeerdering en bij een goede verzorging kun je al na twee of drie jaar de bloemen verwachten. Bij stekken krijg je meestal geen caudex meer zoals bij de meeste caudiciforme planten. De cultuur van deze plant is niet moeilijk als je een paar basisregels in acht neemt.

1. *Adenium obesum* houdt van veel licht en warmte en ze willen niet onder de 10 graden komen. In de zomer kun je ze buiten in de volle

zon plaatsen en daarbij hebben ze veel water nodig. Geplaatst in een grote pot kunnen ze dan hard groeien. In de winter gaan ze bij lagere temperaturen in rust, verliezen hun bladeren en behoren dan droog te worden gehouden. Dat begint al bij 15 graden. Kun je ze warm houden in de winter dan heb je geen rustperiode nodig, kun je hem door laten groeien en kun je het hele jaar rond van zijn bloemen genieten.

2. Met veel water geven, heb je natuurlijk wel een goed doorlatende grond nodig met behoorlijk wat grof materiaal als lavakorrel, grit of kiezel. Pas weer gieten als het substraat een stuk is ingedroogd.
3. Er zijn liefhebbers die de planten enten. Mijns inziens is dat absoluut onnodig, maar het kan wel. Als onderstam kun je zowel *Pachypodium lamerei* als *Nerium oleander* gebruiken maar op eigen wortel is ze net zo gemakkelijk.

Literatuur:

F. Noltee: uit Succulenta, juli 1973, blz. 127 en 128

G. Rowley: Het groot Succulentenboek, blz. 208 t/m 2010

G. Rowley: Caudiciform and Pachycaul Succulents

Ph. De Vosjoli: Pachycaul and Caudiciform Plants, blz. 258, 259

R. Caratini: Reinaert Systematische Encyclopedie, deel 11, plantkunde, blz. 100,101,113, 153

T. Pullen e.a.: Wat betekent die naam

Internet: verschillende sites

